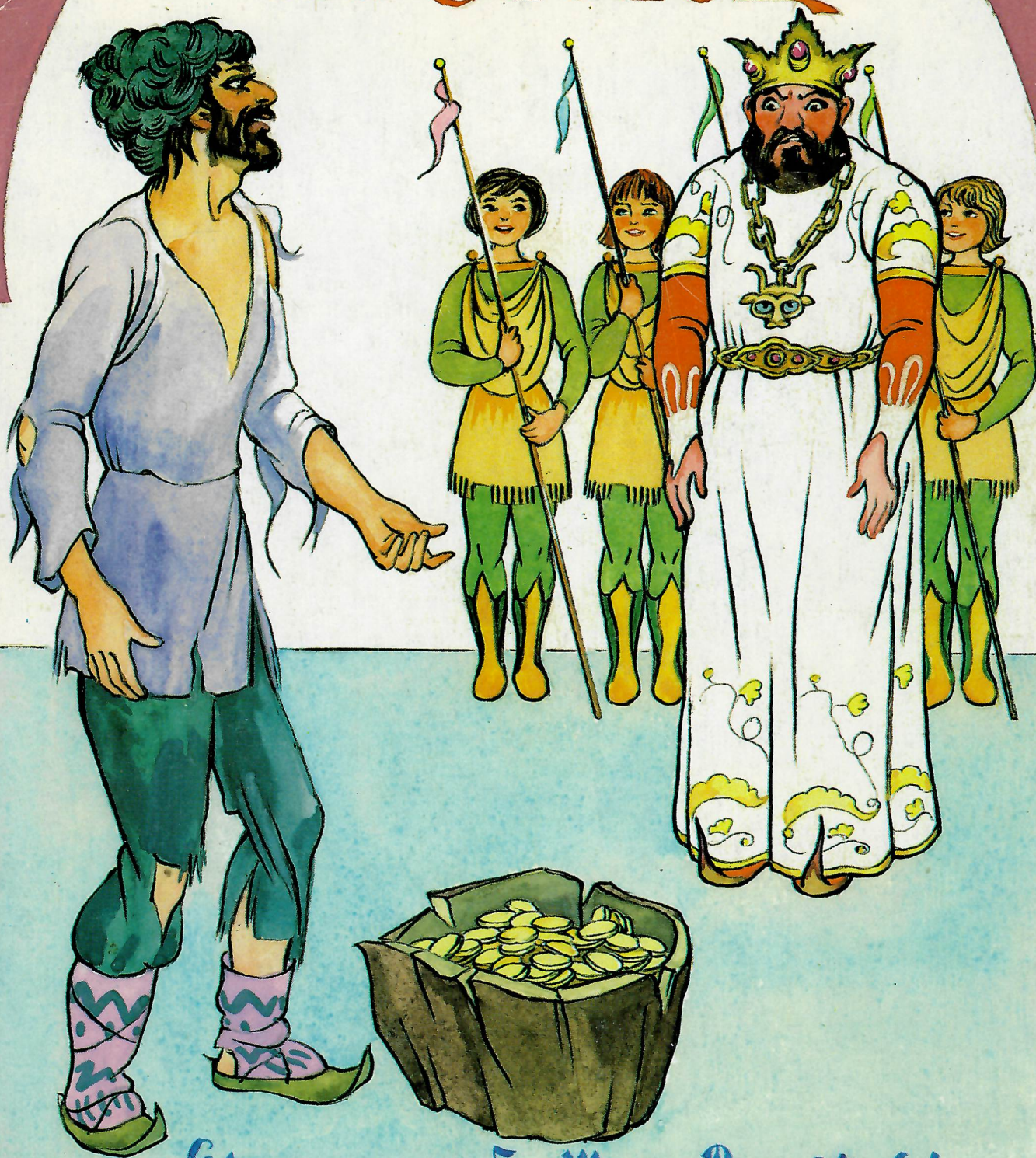
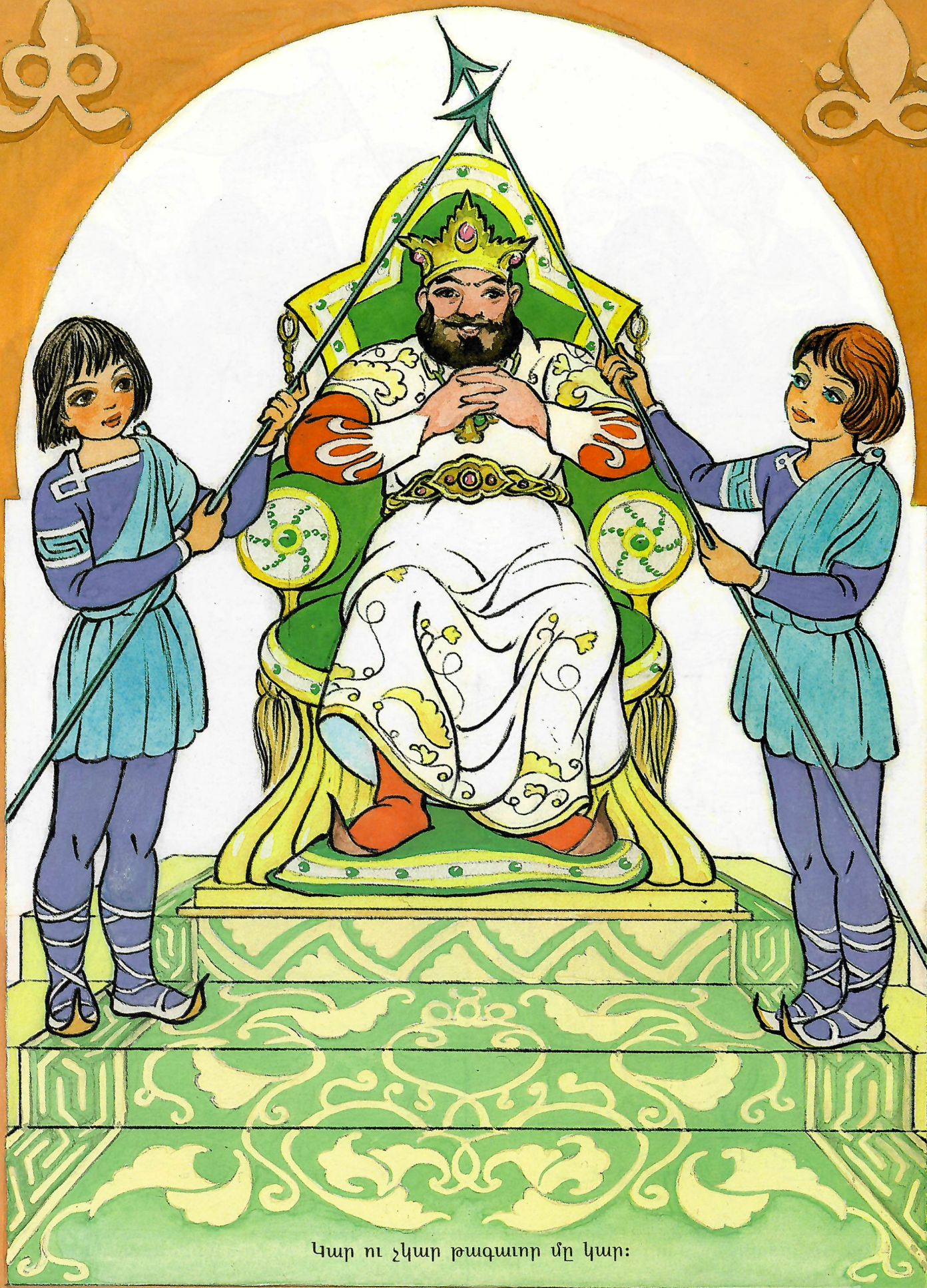

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆ

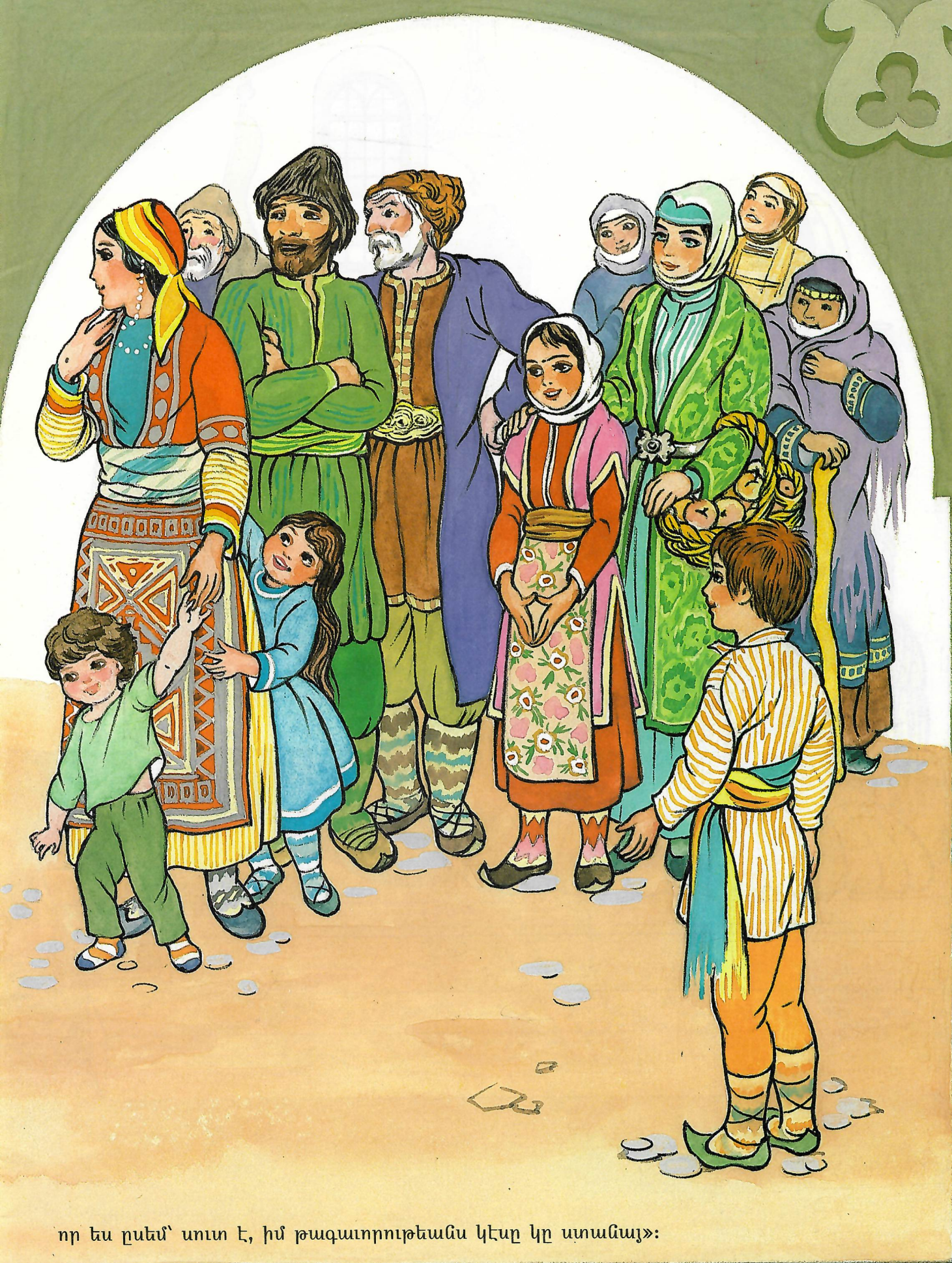
ՍՈՒՏԱՄԱՆԸ

Եկոթապատկերում էր Ալիսա Պոյմենին

Կար ու չկար թագաւոր մը կար:

որ ես ըսեմ՝ սուտ է, իմ թագաւորութեանս կէտը կը ստանայ»:

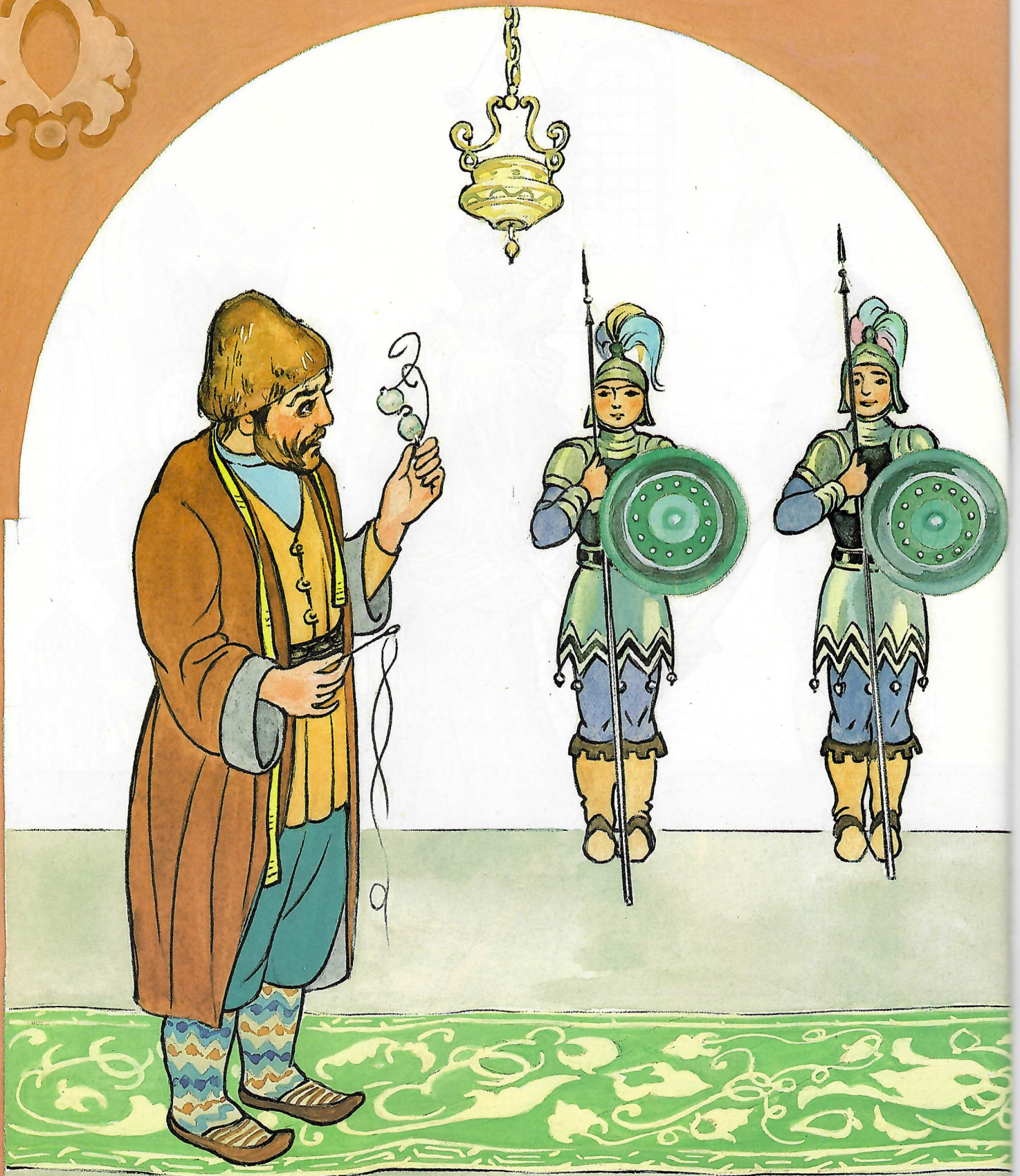

Կու գայ հովի մը: Կ'ըսէ.

— Թագաւորը ողջ մնայ, իմ հայրս ունէր հաստ գաւազան մը, զայն այստեղէն
երկարելով, երկինքի աստղերը կը խառնէր:

— Կը պատահի, - կը պատասխանէ թագաւորը: - Իմ պապս ալ ծխամորճ մը ունէր, մէկ ծայրը կը դնէր բերանը, միւս ծայրը կ'երկարէր՝ արեգակէն կը վառէր: Ստախօսը կը հեռանայ գլուխը քերելով:

Կու գայ դերձակ մը: Կ'ըսէ.

— Ներողութիւն, թագաւոր, եւ աւելի կանուխ պիտի գայի, ուշացայ: Երէկ շատ անձրեւ եկաւ, կայծակները շտուաշեցին, երկինքը պատռեցաւ. գացած էի կարկունդով:

— Հա՛, լաւ ըրած ես, - կ'ըսէ թագաւորը, - բայց լաւ չէիր կարկտած. այս առաւօտ քիչ մը անձրեւ եկաւ:

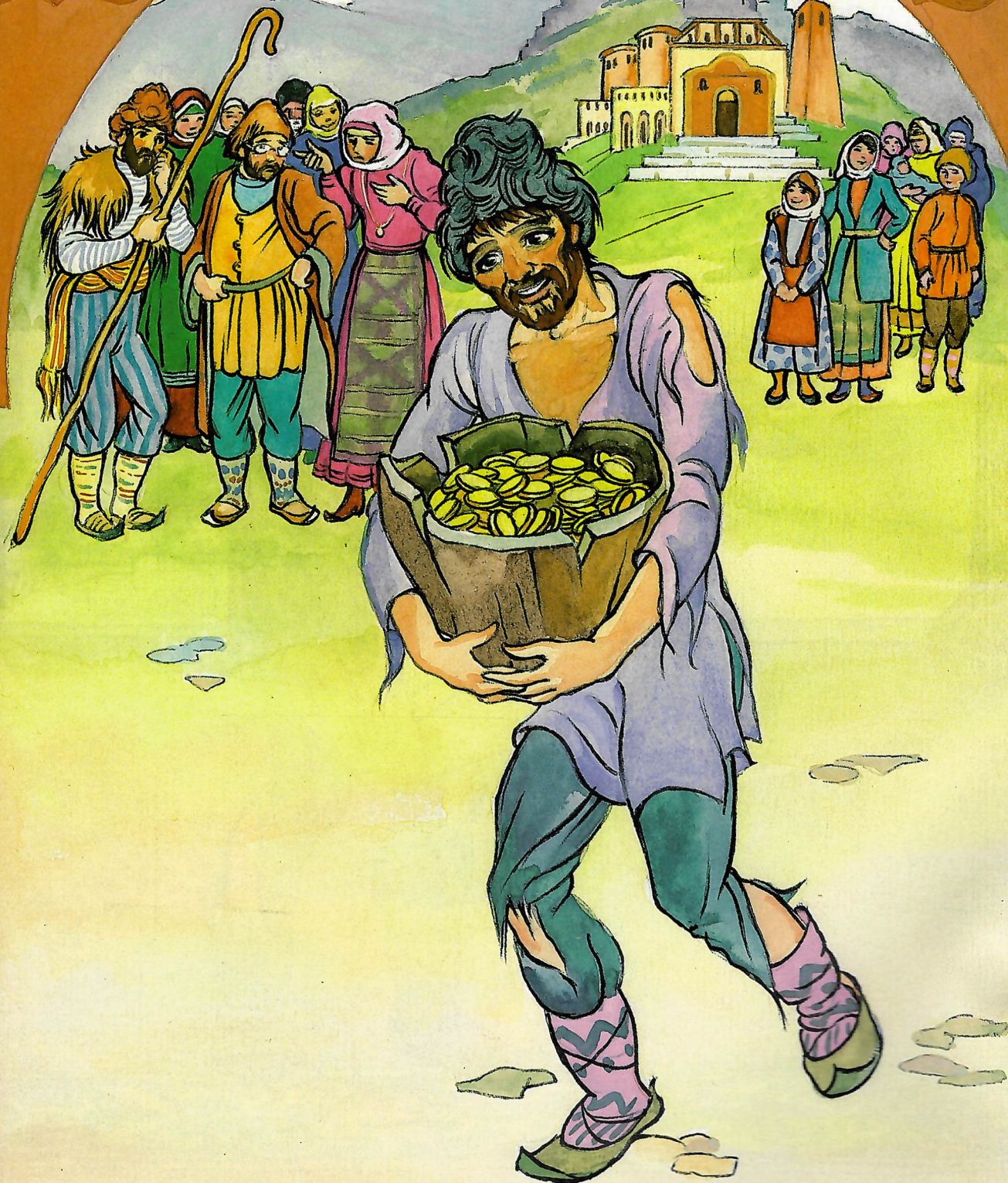
Դերձակն ալ դուրս կ'ելլէ:

Ներս կը մտնէ աղքատ գիւղացի մը, կոտոր աճուրթին:

- Դո՛ւն ինչ կ'ուզես, ա՛յ մարդ, - կը հարցնէ թագաւորը:
- Ինձի մէկ կոտ ոսկի պարտական ես. եկած եմ տանելու:

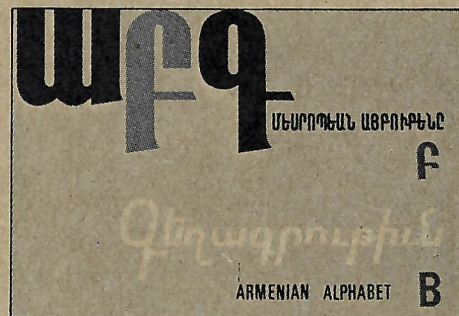

— Չէ՛, չէ՛, շիտակ կը խօսիս, - խօսքը կը փոխէ թագաւորը:
— Եթէ ճիշդ է ըսածս՝ տո՛ւր կոտ մը ոսկիս:
Ծարաւիստ՝ թագաւորը կու տայ կոտ մը ոսկիս:

ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ ԱՅԲՈՒՔԵՆ

ԳՐԵԼՈՒ ԵՒ ԳԾԵԼՈՒ ՈՒՂԵՑՈՅՑ

- ԳՐԱՎԱՐԺՈՒԹԵԱՆ-ԳԵՂԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԱՅՍ ՏԵՏՐԱԿՆԵՐԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ԵՆ ԱՄԷՆ ՏԱՐԻՔԻ ՈՒՍԱՆՈՂԻՆ ՀԱՄԱՐ:
- ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ ԱՆՈՆՑ՝ ՈՐՈՆՔ ՀԱՅԵՐԷՆ ՊԻՏԻ ԳՐԵՆ ՆԱԵՒ 21-ՐԴ ՊԱՐՈՒՆ:
- ՈՐԴԵԳՐՈՒԱԾ ՍՓԻՒՔԻ ԲՈԼՈՐ ՎԱՐԺԱՐԱՆՆԵՐՈՒ ԿՈՂՄԷ:

Նախաձեռնություն և խմբագրում՝ ՅՈՎՀ. ՀԱՆՆԷՍԵԱՆԻ
Գիր և ձեւաւորում՝ ՕՇԻՆԻ և Յ. ԹՈՐՈՍԵԱՆԻ